

מגזין ספורט עובד מכה

פורשים כנפיים

קבוצה אחת תתייצב עם מטוס מנייר, קבוצה נוספת כבר לא יכולה לחכות עד שתתרוסק למי הירקון עם העתק של מפציץ B2, ואילו הקבוצה השלישית תסתפק באמבטיה מעופפת * תחרות "רד בול פלוגטאג" יוצאת לדרך וליאת לוי, דודה בנשמתי, יצאה לברר מדוע הבחורים הנחמדים האלה עושים את זה לעצמם

ליאת לוי * צילום: גיא פיצ'ון

ס צעירים, בעלי דמיון מפותח, אוהבי אתגרים, מכורי אדרנלין, ויש שיגידו אפילו מטורפים שלא רואים בעיניים. כולם גם רוצים לעוף, או ליתר דיוק – להתרסק לתוך מי הירקון בכלי לא ממונע אותו הם בונים כמו ידיהם. היום (שישי) תוכלו לראות אותם באירוע התעורר פה הבינלאומי "רד בול פלוגטאג" שיתקיים בפארק הירקון בתל אביב. זו השנה השלישית בה מתקיימת התחרות, 35 צוותים מעופפים ייטלו בה חלק והפעם העיר חולון מיוצגת על ידי שלוש קבוצות. חוקי התחרות פשוטים שבפשוטים: נציג מכל צוות עתיד להמריא מרמפת ענק בגובה שישה מטרים ובאורך עשרות מטרים, כשהמטרה היא להתרסק לתוך אגם גני יהושע. הקבוצה המנצחת היא זו שבין היתר תצליח לעבור באוויר את המרחק הרב ביותר. נכון להיום השיא שנקבע הוא 63 מטר בארה"ב.

מלכת האמבטיה

גיא סופר בן ה-29, סטודנט לעיצוב תעשייתי במכון הטכנולוגי בחולון, הוא הקפטן של קבוצת "האמבטיה המעופפת". השם, כמה מפתיע, אינו מנותק מהמציאות הואיל וכלי הטיס הוא למעשה אמבטיה שתפקידה להתעופף.

גיא, אמבטיה? באמת? אתם לא מפחדים שהיא תשקע במציולות?

סופר צוחק בקול. "היא לא תשקע. יש לנו בה אמון מלא".

אבל בכל זאת, אמבטיה??? איך הגעתם לרעיון המשוונה הזה?

"אני וחברי לקבוצה, משי ברזילי, נתנאל זינגר, יהודה הילמן ונרדב כספי, נפגשנו יום אחד ורצינו לבחור את הדבר הכי מפגור. הרצנו הרבה רעיונות ואמבטיה היא הרעיון הכי לא מתקבל על הרעת".

אני מנסה להבין, ממש הלבתם לחנות וקניתם אמבטיה?

"את האמבטיה היה ממש קשה להשיג. חוד" שים חיפשנו אמבטיה מתאימה. התקשרנו להמון חנויות, אפילו ניסינו אתרים בחו"ל, עד

שלבסוף מצאנו מפעל באזור יוקנעם שנסדרקה לבעלים אחת האמבטיות וקנינו אותה. היה שלב שחשבנו אולי לקנות אמבטיה לתינוקות, אולם הטייס שלנו, נרדב הקטנצ'יק, לא נכנס בה למרות שהוא שוקל בלחץ 60 ק"ג".

במקור סופר היה אמור להטיס את האמבטיה, אולם עודף של 20 ק"ג על כספי לקחו לו את רגע ההזדמנות, למרות שרק לו יש ניסיון בטייס היות והשתתף בקורס טיס בצבא (וגם שם הוא עף עד שנפל).

לא היה עדיף שאתה תטיס את האמבטיה? בכל זאת, רק לך יש ניסיון.

"לא צריך כישורי טיס בשביל התחרות, צריך רק לדעת להישען אחורה אחרי הקפיצה. אני גם לא הצלחתי להיכנס לאמבטיה. כבר ציינתי שנרדב ממש קטן? הוא בקושי מטר שישים. פצפון".

אתה באמת חושב שאמבטיה תעוף? "מה זה לעוף, אנחנו הולכים להתרסק בחינניות. שיא עולם אנחנו לא נשבור, אבל באנו בשביל הכיף. אני מודה שבהתחלה מאוד רצינו מקום ראשון, אך גילינו מהר מאוד כי לבנות אווירון זה לא כזה פשוט. אנחנו מוכי נים להתפשר על מקום שלישי. אנחנו באים בשיא הכוח ולא מזמן אפילו הרכבנו לאמבטיה כנפיים".

על התחרות הם שמעו מחברת הקבוצה משי ברזילי, שלא הפסיקה לדבר עליה מאז שראתה סרטונים ביוטיוב. "אין לנו הכשרה מיוחדת, אבל כולנו יודעים לעבוד עם הידיים. אז אנחנו לא מתמקדים בבחינות? הכי חשוב שיזכרו אותנו. יש לנו קטע אמנותי שלם. אנחנו מתכננים לעשות ריקוד לפני כשאנחנו לובשים מגבות, את האמבטיה אנחנו מתכננים לכסות בניילון וייצאו ממנה בועות".

ברקע נשמעים קולות נקישה, ניסור ודפי"ק פטישים. מספר ימים לפני התחרות ועדיין האמבטיה לא מוכנה. למרות זאת סופר שומר על אופטימיות, מבחינתו האמבטיה תהיה מוכנה בזמן. "בשנה הבאה כשאגש שוב, לבטח אעשה משהו גדול יותר".

איך בכלל נרשמים לתחרות כזו? "הגשנו בקשה. סיפרנו מי אנחנו, שלחנו למארגנים סקיצות עם שני רעיונות שונים, והם בחרו את רעיון האמבטיה".

משהפור נפל על קונספט הגיגית המרחפת, חברי הקבוצה גילו כי הקריטריונים להשתתפות בתחרות נוקשים עד מאוד. אסור שאורך מוטת הכנפיים, לדוגמה, יעלה על עשרה מטרים, רוחב בסיס הגלגלים לא יעלה על ארבעה מטרים ועוד. הצוותים המעופפים נבחרים על פי שלושה קריטריונים מרכזיים: מרחק הטיסה, יצירתיות כלי הטייס ורמת הביצוע של צוות הטיסה על ידי פאנל שופטים מקצועי מעולם התעופה, הבידור והספורט.

ומה אומרת עליכם הסביבה? "אומרים לנו שאנחנו משוגעים, מה שנכון. האמת שאנחנו באמת שילוב מוזר של אנשים, צריך לראות בשביל להאמין. אבל כל החברים תומכים, הם בטח רוצים לראות אותנו מתרסקים למים".

דברים שהנייר סופג

רפאל טוריקה בן ה-25, אף הוא סטודנט מהמכון הטכנולוגי, הוא הקפטן והטייס של קבוצת "אוריגמי דה וינצ'י אפסילון". גם הוא נבחר לתפקיד בזכות היותו חבר הקבוצה הקל ביותר. "אני מודה שכל עניין ההתרוסקות קצת מפחיד אותי", הוא משתף. "בנינו רמפה של שישה מטרים שתיתמדך על רמפת התחרות של ארבעה מטרים, כך שאני עתיד לצנוח אל המים מעשרה מטרים!!! ועוד אל מי הירקון. אני מקווה שלא אצא משם עם זנב. למרות שיש לי חברים טובים שאני מניח שלא יפנו לי את גבם גם אם איראה כמו מוטציה".

למרות החששות, טוריקה שלם עם החלטתו, היות שהחלום שלו היה להיות טייס בצה"ל. "לצערי גיליתי שזה לא יקרה כי אני עיוור צבעים. אבל לפחות אני אוכל להיות טייס ליום אחד".

עשרה מטרים זה באמת הרבה, איפה ההורים שלך בכל הסיפור הזה? הם לא קצת חוששים לחייך או לפחות לשלמות גפיך? "להורים שלי יש אמונה שלמה בתחרות. כל המשפחה שלי מאוד התלהבה שנרשמנו. אבא שלי אפילו עזר לתפור את הכנפיים".

חברי קבוצתו של טוריקה הלא ערביים, אופיר אשר, אלי חפץ ורון קופרמן. הגברים שבתורה נותרו חברים טובים עוד מהתיכון ואילו אופיר אשר היא האחות הקטנה של אחד החברים הטובים שמשוטט להנאתו באוסטרליה. "היא מחליפת המקום שלו עד שיחזור, וככה אנחנו שומרים עליה מקרוב".

אתה מודע לכך שיש עוד קבוצה, "האמבטיה המעופפת", מהמכון שלכם שגם היא ניגשת לתחרות? "ברור, אנחנו רואים איך הם בונים את

הפרויקט שלהם שנראה ממש מעניין ויפה, כי הם עובדים בשטח המכון. למרות הרצון לזכות, אני מאחל להם רק בהצלחה ושייצגו את המכון שלנו בכבוד".

טוריקה וחבריו החליטו פה אחד כי הכלי שלהם הולך להיות מטוס נייר אוריגאמי ענק. הרי אם הוא טס מספיק טוב מנייר, למה שלא יטיס גם עם בן אדם עליו? הכי הגיוני שבעולם לא? גם אם לא, חברי הקבוצה מוצאים ברעיונם היגיון ובשפע. על מטוס האוריגאמי הם חשבו כאשר ישבו בתברותא בזמן שטוריקה השתעשע והחל לקפל נייר לצורת מטוס.

אתה מודע לכך שיש הבדל בין להעפף טיסון קטן מנייר לבין הטסת מטוס גדול שבתוכו אתה יושב, נכון?

"ברור שיש הבדל, ופה בעצם נכנס עניין החשיבה. התחלנו לחשוב על הנושא באמת ולא סתם לדבר על זה באוויר. התייעצנו עם אנשים שמבינים בתחום, הגענו לבחור שקוראים לו זיו שיש לו בית ספר לטיסה והוא ייעץ לנו. למשל הוא אמר שצריך לשבת מאחור ולא מקדימה, דבר שלא ידענו קודם".

על המטוס שלהם הם עובדים כבר חודשיים, לילות וימים, בחצר של אחד המתחרים. באחד הלילות הם עבדו עד 1.30 בלילה והעירו את אחד השכנים. "זה היה מצחיק", מגחך טוריקה. "בזמן שאנחנו מנסרים את המוטות, הגיח אחד מהשכנים מהחצר הסמוכה והוא כולו הפוך מהחיים, והוא שאל אותנו מה אנחנו עושים, וענינו לו הכי בנושלתניות 'בונים מטוס' והוא אמר 'אחה' בצורה הכי טבעית בעולם וחזר לישון. כמוכן שלמחרת הסברנו לו בדיוק כמה מדובר".

בניגוד לקבוצת האמבטיה המעופפת,

23.69x23.18	32	עמוד 78	זמן מקומי - ראשל"צ ונס ציונה	06/2011	27502245-7
-------------	----	---------	------------------------------	---------	------------

מכון טכנולוגי חולון - 83313

מימין ובכיוון השעון: רפאל טוריקה מקבוצת האוריאמי, חברי קבוצת B2 שגם מקפידים לתת למוטו ערך קצת יחצנות, וחברי קבוצת האמבטיה המעופפת שהצטלמו במקום ההולם ביותר מבחינתם

להגיע כמה שיותר רחוק".

למרות השאפתנות והרצון הטוב, המטוס הצבאי עדיין רחוק מלהיות גמור. בעקבות זאת, יומיים לפני התחרות חברי הקבוצה ארוזו את עצמם, ביחד עם כל חלקי המטוס, והתמקמו באוהלים בפארק הושע, שם הם מקווים לסיים את העבודה עד תחילת ההתמודדות. "אנחנו עובדים על המטוס כבר יותר מחודשיים, אך בגלל שאחד מאיתנו התגייס לצבא, ורוכנו ממשכים לי"ג, אין לנו הרכה זמן לעבוד על המטוס".

אני מנסה להבין מה גורם לבחור לקום בוקר אחד ולהחליט שהוא רוצה להטיס מטוס הישר לתוך מי הירדן?

"זה פשוט רעיון מגניב. אני גם הבהרתי לכולם שאני מטיס אותו ולא איכפת לי כלום, אלא אם כן זה מסוכן ואז אתן למישהו אחר להטיס אותו כי לא בא לי למות בקרוב." ☺

אותו ריאליסטי ככל הניתן.

הדר, הקפטן והטייס, מספר כי את ההש"ראה למטוס הם לקחו לא פחות מהמפציץ החמקן B2 המפורסם. "זה סוג של שיגעון ילדות. תמיד רציתי לבנות מטוס וזו ההזדמנות שלי לטוס איתו. הצעתי לכולם והם הסכימו להצטרף. אחד מאיתנו כבר התגייס לחיל האוויר".

זו הפעם הראשונה שלכם בתחרות, כיצד אתם מתכננים לשבור את השיא?

"אנחנו משקיעים בתחרות את כל המרץ. אנו מבצעים חישובים מורכבים כדי ליצור דגם מוקטן של המפציץ. חיפשנו גם חומרים חזקים, קלים ובעלי יכולת דאייה, כך שבמקום שהמטוס יתרסק ישירות למים, הוא ידאה באוויר לעבר קו הסיום, וישבור בדרך את השיא. אם המבנה שלו יהיה אווירודינמי והמשקל יהיה קל מספיק, אנחנו מקווים

"ברור. אך אין לנו גם בעיה עם המקום השלישי, שמזכה אף הוא בפרס. אנחנו לא חמדנים שחושבים רק על הפרס של המקום הראשון, אפשר לומר שאנחנו חבורה סולידית".

המפציץ החמקן

קבוצה עם שאיפות גדולות בהרכה נקראת Israeli B2 team of Extreme. חמשת החברים בני ה-18 מתגוררים בחולון. קפטן הקבוצה איתן הדר וחבריו מנור דרוקר, בן שוורץ, ועמית ועידן קופר, שמעו על התחרות בזמן שניגשו בתחילת השנה לבגרות במתמטיקה. משוואות מתמטיות באותו רגע לא דיברו אליהם, אלא הרצון לעוף ובגדול. ברצונם לשבור את שיא העולם ואפילו לקחת את המטוס שלהם איתם הביתה, כמוזכרת, שלם ככל האפשר. ואם זה לא מספיק, הם גם בונים

המטוס שלהם כבר מוכן. למרות שנתקלו בבעיות רבות בתכנון ובבנייה, הם הצליחו לבנות מטוס ענק באורך של תשעה מטרים, רוחב חמישה מטרים וגובה של 4.2 מטרים. וגם בנו משגר בצורת פסל של יד, עשוי כולו מניירות ועיתונים.

המטוס שלכם באמת גדול, איך בונים דבר כזה בכלל?

"בעיקר מאלומיניום שזו מתכת קלה. קנינו גם בד מצנחים שהוא קל וחזק, כך שהוא לא נקרע בקלות. ישבנו הרבה זמן על סקיצות ודימינו איך נראה מטוס מנייר, רק גדול".

זה נשמע פרויקט יקר. מי מממן אותו?
"זה באמת יקר. הגענו בינתיים ל-4,000 שקל ולכן פנינו לעזרה למכון הטכנולוגי והם משתתפים בחלק מהוצאות".

עושה רושם שאתם קבוצה מאוד שאפתנית. אתם הולכים על המקום הראשון?